

Farväl SFP

10.12.2008 20.01 | Kaj Granlund | Yleinen

Öppet brev till Astrid Thors.

Svenskheten betyder mycket för mig och har gjort det ända sedan jag var en liten pojkvasker. Fortfarande känner jag mig mera svensk än finsk trots, att jag lever i en helt finsk kommun med en förtjusande finsk fru, och min svenska lider av brist på praktik.

Min far var aktiv medlem i SFP och som kassör för SFP i Kotka grejade han årligen ett synnerligen välkommet jobb åt mig och min bror. Det gällde att kassera in medlemsavgifterna. Vi gick från dörr till dörr, knackade på, gav medlemskortet och fick avgiften. För varje inkasserad avgift erhöll vi en slant i provision. Detta var ett av de många sätt på vilket jag har lärt mig att jobba för varje slant.

Under perioden från 70- till 90 -talet röstade jag konsekvent på SFP -kandidater. Inte för att jag attraherades av deras politik utan för att jag ville stöda svenskheten i Finland.

Någonstans i början av detta millenium började SFP utöva en politik, som blev allt mera främmande för mig. Jag tog definitivt avstånd från SFP:s politik under de senaste riksdagsvalen och i kommunalvalet 2008 blev jag invald som representant för Samlingspartiet.

Astrid, det är slut för gott. SFP sviker både Finland och majoriteten av våra finländare. Med blödande hjärta ser jag hur Finland avsiktligt drivs in i samma våldsamma invandrarkonflikter som de flesta europeiska stater redan drabbas av.

Astrid, det finns fortfarande ett annat alternativ
